

متن پرسش

با سلام. من وقتی به آثار شما و خود شما نگاهی جدا از نگاههای سیاسی می اندازم اینن گونه میبینم که شما هم مثل همه انسانها در جستجوی جواب دادن به ابعاد فطری و اصیل خود که در تنهایی ها نمی توانید منکر آن شوید هستید جوان امروز که نمونه بارزش من هستم از بازی خوردن های خیالاتم سرخورده ام شمامیگوییید که درمان در قران و از اهل البیت است مشکل نیافتن راهی محکم به این دوریسمان است. راهنمایی کنید. < سوال من حالت طلبکارانه دارد می دانم که این از درس هایی که ما توی دانشگاه خونده ایم یادگرفته ایم > از نظر شما دانشگاه واقعی حوزه های ماست یا دانشگاه های ما؟ تکلیف ما با این سیستم چه می شود؟<

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیک السلام: فکر می کنم با مطالعهی کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» تا حدّی جواب قسمت اول سؤال تان را بگیرد. ولی در مورد قسمت دوم سؤال تان باید عرض کنم حضرت امام «رضوان الله علیه» در کتاب های خود میراث ارزنده ای در موضوعات فلسفی و عرفانی و اخلاقی برای ما گذارده اند که حوزه و دانشگاه باید به آن رجوع کنند و در آن فضا دانشگاه می تواند به وظایف خود در موضوعات علوم تجربی بپردازد و حوزه نیز در آن فضا در موضوعات فقهی و قضایی و اقتصادی تلاش کند ولی اگر از نگاه حضرت امام محروم شویم نه دانشگاه موفق خواهد بود و نه حوزه. موفق باشید